

[Hans Hansen.]

tallet forærede sig selv og sine Venner Hartkornsskatternes kapitaliserede Beløb. Det er i Virkeligheden det største og det eneste Stykke Klassepolitik, der nogen Sinde er gennemført her i Landet. Jeg siger ikke dette, fordi jeg mener, at Venstre er ringere end andre, men Venstre skal ikke have Lov til at tale om Kaos og Krænkelse af Ejendomsretten, naar de selv den Gang brugte deres politiske Magt til at skabe Fordele for sig selv og deres Venner. Den Linie, man anlagde, betød ikke saa mange Millioner, som Skatterne nu udgør, men den Begyndelse, man gjorde med Ophævelsen af Hartkornsskatterne, hvis kapitaliserede Beløb var ca. 300 Mill. Kr., blev noget senere efterfulgt af Tiendeafløsningen, Ophævelse af Naturalydelse og Pligtarbejde og senere igen af Ophævelsen af Arvefæsteafgifterne. Hver af disse Ting skabte smaa Fordele for dem, der sad med Ejendommene. Der skete en Forøgelse af Pantegælden, og det betød i Virkeligheden, at den Generation, der sad med Jorden, tog en Fordel, medens Børnene fik Gælden. Den Fordel, som de enkelte Jordejere fik, blev saaledes til Salt og Svie for deres Børn. Det er næsten tragikomisk, at Venstrepartiet taler om Kaos i Forbindelse med det System, vi anviser til Afløsning af det Fallitbo, som Venstre har skabt, da Venstre jo dog taler saa meget om Nedsættelse af de offentlige Udgifter og, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, vender sig imod Arbejdsløshedsunderstøttelse og Forsorgsudgifter. Jeg har jo Gang paa Gang fremstillet mit Syn paa denne Lovgivning, og jeg forveksler ikke Aarsag og Virkning. Det er aldrig nogen Sinde blevet klarlagt — og kan vist heller ikke klarlægges —, hvorledes man tænker sig, at Regeringsmagten skulde skride ind overfor private Arbejdslønninger. Men hvis man kunde naa det uden at foretage andet, vilde det uvægerligt føre til, at Jordens Værdi steg, at Pantegælden steg, og den samme Linie, Venstre anlagde i 1903, vilde blive fortsat med Forøgelse af Pantegælden og med Snyderi for hele den unge Slægt. Det er ogsaa interessant, naar Venstre nu vender sig saa stærkt mod Arbejdsløshedsunderstøttelse og mod den sociale Forsorgslovgivning, at se, hvorledes Venstre har maattet gennemføre hele denne Lovgivning, fordi de allerede i 1903 havde underkendt Lige retten til Jorden og skabt Betingelsen for den Udvikling, der drev hele den unge Slægt fra Land til By og derved saa stærkt skabte Kravet om en Udstykning. Det var jo Venstre, der i 1907 gennemførte den første

Lov om Tilskud til Arbejdsløshedskasser, fordi man var klar over, at det Krav, som lød udefra, kunde man ikke sidde overhørig, og saa maatte man, da man ikke vilde ind paa den liberale Opfattelse, ind paa den anden Opfattelse: at det var Statens Pligt at forsørge Folk, naar man har frataget dem enhver Mulighed for at gøre det selv. Det er den Linie, der ligger i Venstres Politik, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, som talte om Kaos, at det Kaos, der her er skabt, har Venstre lagt Grunden til. Og Ret skal være Ret. Det er lige redeligt, om man er Tilhænger af det ene eller det andet, men man kan ikke som det ærede Medlem Hr. Duborg og det ærede Medlem Hr. Krag være en Slags Bastard af en Liberalist og en Socialist, og det er *det*, de Herrer er.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger, der var Ordfører for det konservative Folkeparti, sagde, at vi har vistnok i Retsforbundet været glade for Forslaget, inden det blev behandlet i Folketinget, men det ærede Medlem tvivlede paa, at vi vil være saa glade, naar det er færdigbehandlet. Ja, jeg for min Del har ingen Grund til ikke at være glad, og det skal jeg komme tilbage til senere i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag, for jeg er fuldkommen klar over, hvordan det ærede Medlem Hr. Krag opfatter Grundskyldsbevægelsen og Retsforbundets Muligheder her i vort Land. Det ærede Medlem Hr. Fibiger siger, at de Konservative har fra første Færd taget Afstand fra Grundskylds-ideen og har fra første Færd været klar over, hvordan det kunde gaa. Jeg vil dog heroverfor gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i det konservative Folkepartis Program af 22. Februar 1916 staar, at man ønsker en Omlægning af Ejendoms-skatterne, saaledes at en Del kommer til at hvile paa Jorden. Saa det konservative Folkeparti kan jo ikke helt sige: Hus forbi, det har ogsaa selv været med til at bære Ved til Baalet. At de nu ikke kan slukke det, er en anden Sag, og jeg tror ikke, det staar i det konservative Folkepartis Magt at standse denne Bevægelse, som de altsaa selv har rakt Haanden til. Det konservative Folkeparti staar omtrent paa samme Maade som de øvrige Partier, og dets Kærlighed til Sagen har vi jo faaet at se af de Udtalelser, der er fremsat. Med Hensyn til Vanskeligheden ved at standse en Bevægelse som denne, saa tror jeg ligesom det ærede Medlem, at det vil være meget vanskeligt at standse denne Bevægelse. Det gaar med denne Bevægelse akkurat paa-